

SUFLET COMUNIST

LARISA BĂLAN

Stau oamenii la rând la fericire,
Stau și zăbovesc d-un veac...
Au inimile strecurate prin gămălie de ac
Și așteaptă pentr-un gram de bucurie.

Șiruri, șiruri de suflete cusute între ele,
Cu mâini tremurânde și pline de tăcere
Își numără facturile la Durere,
Sperând la porția de pe cartele.

Au trăit frumos în umbre acre,
Pe timp de spaime și de vifor...
Acum se-nghesuie să intre prin bifer,
Dar cad rând pe rând, izbiți de sulite în spate.

Voiau o pungă cu de toate:
Iubire, fericire și-un litru de zâmbet la rece,
Să poată să îngâne un ultim cântec...
Așteaptă în zadar, iar vremea tot le trece...

Stau în linie fantomele,
Chinuite de zilele lor demult apuse...
Sperau la viață, dar au inimile distruse,
Inimi cărora nici nu li s-au știut numele...

Dacă treci acum pe stradă
O să-i vezi nebunii, cum prin magazine râd
Și să știi că ei te-așteaptă
Să te-așezi și tu la rând!